

Αριθμός 50

Οι περί Φόρου Προστιθέμενης Αξίας (Δήμευση Κινητής Ιδιοκτησίας) Κανονισμοί του 2017, οι οποίοι εκδόθηκαν από το Υπουργικό Συμβούλιο δυνάμει της υποπαραγράφου (6) της παραγράφου 14 του Δέκατου Παραρτήματος των περί Φόρου Προστιθέμενης Αξίας Νόμων του 2000 έως 2016, αφού κατατέθηκαν στη Βουλή των Αντιπροσώπων και εγκρίθηκαν από αυτή, δημοσιεύονται στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας σύμφωνα με το εδάφιο (3) του άρθρου 3 του περί της Καταθέσεως στη Βουλή των Αντιπροσώπων των Κανονισμών που Εκδίδονται με Εξουσιοδότηση Νόμου, Νόμου (Ν. 99 του 1989 όπως τροποποιήθηκε με τους Νόμους 227 του 1990 μέχρι 3(Ι) του 2010).

ΟΙ ΠΕΡΙ ΦΟΡΟΥ ΠΡΟΣΤΙΘΕΜΕΝΗΣ ΑΞΙΑΣ ΝΟΜΟΙ ΤΟΥ 2000 ΕΩΣ 2016

Κανονισμοί δυνάμει της παραγράφου 14(6) του Δέκατου Παραρτήματος

Το Υπουργικό Συμβούλιο, ασκώντας τις εξουσίες που του παρέχονται δυνάμει της υποπαραγράφου (6) της παραγράφου 14 του Δέκατου Παραρτήματος των περί Φόρου Προστιθέμενης Αξίας Νόμων του 2000 έως 2016, εκδίδει τους ακόλουθους Κανονισμούς.

95(Ι) του 2000
 93(Ι) του 2002
 27(Ι) του 2003
 172(Ι) του 2003
 95(Ι) του 2004
 88(Ι) του 2005
 100(Ι) του 2005
 131(Ι) του 2005
 148(Ι) του 2005
 64(Ι) του 2006
 86(Ι) του 2006
 87(Ι) του 2006
 48(Ι) του 2007
 129(Ι) του 2007
 141(Ι) του 2007
 142(Ι) του 2007
 143(Ι) του 2007
 25(Ι) του 2008
 37(Ι) του 2008
 38(Ι) του 2008
 63(Ι) του 2008
 88(Ι) του 2008
 35(Ι) του 2009
 135(Ι) του 2009
 13(Ι) του 2010
 29(Ι) του 2010
 68(Ι) του 2010
 97(Ι) του 2010
 131(Ι) του 2010
 4(Ι) του 2011
 37(Ι) του 2011
 129(Ι) του 2011
 186(Ι) του 2011
 16(Ι) του 2012
 73(Ι) του 2012
 133(Ι) του 2012
 135(Ι) του 2012
 167(Ι) του 2012
 172(Ι) του 2012
 83(Ι) του 2013
 118(Ι) του 2013
 129(Ι) του 2013
 164(Ι) του 2013
 81(Ι) του 2014
 153(Ι) του 2014
 154(Ι) του 2014
 160(Ι) του 2014
 215(Ι) του 2015
 119(Ι) του 2016.

Συνοπτικός τίτλος.	1. Οι παρόντες Κανονισμοί θα αναφέρονται ως οι περί Φόρου Προστιθέμενης Αξίας (Δήμευση Κινητής Ιδιοκτησίας) Κανονισμοί του 2017.
Ερμηνεία.	2.-(1) Στους παρόντες Κανονισμούς, εκτός αν από το κείμενο προκύπτει διαφορετική έννοια - «απαιτητής» σημαίνει το πρόσωπο που έχει υποβάλει έγγραφη αμφισβήτηση δυνάμει της υποπαραγράφου (5) της παραγράφου 14 του Δέκατου Παραρτήματος του Νόμου· «Νόμος» σημαίνει τους περί Φόρου Προστιθέμενης Αξίας Νόμους του 2000 έως 2016· «οφειλέτης» σημαίνει πρόσωπο το οποίο αρνείται ή παραλείπει ή καθυστερεί ή αμελεί να καταβάλει στον Έφορο Φορολογίας ποσό φόρου ή οποιοδήποτε άλλο ποσό, σύμφωνα με τις διατάξεις της υπό-υποπαραγράφου (α) της υποπαραγράφου (1) της παραγράφου 14 του Δέκατου Παραρτήματος του Νόμου. (2) Όροι που περιλαμβάνονται στους παρόντες Κανονισμούς και δεν ερμηνεύονται διαφορετικά σε αυτούς, έχουν την έννοια που τους αποδίδεται από το Νόμο.
Έγγραφη ειδοποίηση κατάσχεσης.	3. Για τους σκοπούς των διατάξεων της υποπαραγράφου (4) της παραγράφου 14 του Δέκατου Παραρτήματος του Νόμου, η έγγραφη ειδοποίηση για την κατάσχεση κινητής ιδιοκτησίας λογίζεται ως προσηκόντως επιδοθείσα στον οφειλέτη - (α) εάν αυτή επιδοθεί σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 57 του Νόμου· ή (β) εάν αυτή δημοσιευτεί στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας, σε περίπτωση που ο οφειλέτης δεν έχει διεύθυνση στη Δημοκρατία ή η διεύθυνσή του είναι άγνωστη.
Αμφισβήτηση δήμευσης.	4.-(1) Αμφισβήτηση της δήμευσης με βάση τις διατάξεις της υποπαραγράφου (5) της παραγράφου 14 του Δέκατου Παραρτήματος του Νόμου, υποβάλλεται στον Έφορο Φορολογίας εντός τριάντα (30) ημερών από την ημερομηνία επιδοσης της έγγραφης ειδοποίησης της κατάσχεσης. (2) Η δυνάμει της παραγράφου (1) αμφισβήτηση πρέπει να είναι υπογεγραμμένη και να περιλαμβάνει τουλάχιστον το όνομα, την ιδιότητα και τη διεύθυνση του προσώπου που την υποβάλλει, καθώς και τους λόγους για τους οποίους αυτό αμφισβητεί τη δήμευση. Νοείται ότι, σε περίπτωση που ο απαιτητής δεν έχει επιχειρηματική ή άλλη μόνιμη εγκατάσταση ή συνήθη τόπο διαμονής στη Δημοκρατία, στην αμφισβήτηση αναφέρεται επιπρόσθετα το όνομα και η διεύθυνση δικηγόρου ο οποίος ασκεί τη δικηγορία με βάση τις διατάξεις του περί Δικηγόρων Νόμου, η οποία συνοδεύεται με έγγραφη και δεόντως πιστοποιημένη εξουσιοδότηση προς αυτόν να ενεργεί εκ μέρους του απαιτητή:
Κεφ. 2	
42 του 1961	
20 του 1963	
46 του 1970	
40 του 1975	
55 του 1978	
71 του 1981	
92 του 1983	
98 του 1984	
17 του 1985	
52 του 1985	
9 του 1989	
175 του 1991	
212 του 1991	
9(I) του 1993	
56(I) του 1993	
83(I) του 1994	
76(I) του 1995	
103(I) του 1996	
79(I) του 2000	
31(I) του 2001	
41(I) του 2002	
180(I) του 2002	
117(I) του 2003	
130(I) του 2003	
199(I) του 2004	
264(I) του 2004	
21(I) του 2005	
65(I) του 2005	
124(I) του 2005	
158(I) του 2005	
175(I) του 2006	
117(I) του 2007	
103(I) του 2008	
109(I) του 2008	

11(Ι) του 2009
130(Ι) του 2009
4(Ι) του 2010
65(Ι) του 2010
14(Ι) του 2011
144(Ι) του 2011
116(Ι) του 2012
18(Ι) του 2013
84(Ι) του 2014.

Νοείται περαιτέρω ότι, η επίδοση δικονομικού εγγράφου προς τον εν λόγω δικηγόρο λογίζεται ως δέουσα επίδοση προς τον απαιτητή.

Ισχύς δήμευσης
κινητής
ιδιοκτησίας.

5. Σε περίπτωση που κατασχεθείσα κινητή ιδιοκτησία κηρυχθεί δικαστικώς σε δήμευση ή λογίζεται κηρυχθείσα σε δήμευση, τηρουμένων των προνοιών του Κανονισμού 7, η δήμευση θεωρείται ότι ισχύει από την ημερομηνία έκδοσης της σχετικής δικαστικής απόφασης ή από την ημερομηνία λήξης της προβλεπόμενης στον Κανονισμό 4 προθεσμίας των τριάντα (30) ημερών, ανάλογα με την περίπτωση.

Δικαστική
διαδικασία
κήρυξης κινητής
ιδιοκτησίας σε
δήμευση.

6.-(1) Δικαστική διαδικασία για κήρυξη κινητής ιδιοκτησίας σε δήμευση, η οποία έχει κατασχεθεί ως υποκείμενη σε δήμευση, αρχίζει σε δικαστήριο το οποίο έχει αρμοδιότητα-

- (α) στον τόπο όπου ο δικηγόρος έχει το γραφείο του, σε περίπτωση που ο απαιτητής διορίζει δικηγόρο, σύμφωνα με τις πρόνοιες του Κανονισμού 4· ή
- (β) στον τόπο διαμονής, εγκατάστασης ή, ανάλογα με την περίπτωση, έδρας της επιχείρησης του απαιτητή, στις περιπτώσεις πλην της προβλεπόμενης στην υποπαράγραφο (α).

(2) Σε οποιαδήποτε δικαστική διαδικασία για κήρυξη σε δήμευση κατασχεθείσας κινητής ιδιοκτησίας, η αγωγή, η οποία γίνεται με κλητήριο ένταλμα ή με εναρκτήρια αίτηση ή με αναφορά, εγείρεται από τον Έφορο Φορολογίας εναντίον κάθε προσώπου το οποίο υπέβαλε αμφισβήτηση δυνάμει των διατάξεων της υποπαραγράφου (5) της παραγράφου 14 του Δέκατου Παραρτήματος του Νόμου και των προνοιών του Κανονισμού 4.

(3) Σε κάθε αστική διαδικασία, ο εναγόμενος καταθέτει, είκοσι τέσσερις (24) τουλάχιστον ώρες πριν την έναρξη της ακροαματικής διαδικασίας, στον Πρωτοκολλητή του δικαστηρίου ενώπιον του οποίου εκκρεμεί η αγωγή, ένορκη δήλωση με την οποία να βεβαιώνεται ότι η κινητή ιδιοκτησία που έχει κατασχεθεί ως υποκείμενη σε δήμευση βρισκόταν στην κατοχή ή υπό τη φύλαξη αυτού ή αντιπροσώπου του ή άλλου προσώπου που ενεργούσε για λογαριασμό του απαιτητή κατά το χρόνο της κατάσχεσης.

(4) Εναγόμενος καταθέτει είκοσι τέσσερις (24) τουλάχιστον ώρες πριν την έναρξη της ακροαματικής διαδικασίας, τα έξοδα της διαδικασίας, όπως αυτά εκάστοτε ορίζονται από το δικαστήριο.

(5) Σε περίπτωση παράβασης των προνοιών των παραγράφων (3) και (4), το δικαστήριο δύναται, εξετάζοντας την παράλειψη αυτεπάγγελα, να εκδώσει απόφαση για κήρυξη της κατασχεθείσας ακίνητης ιδιοκτησίας σε δήμευση.

(6) Έκαστο των μερών δύναται να εφεσιβάλει την πρωτόδική απόφαση ενώπιον του Διοικητικού Δικαστηρίου.

(7) Σε περίπτωση υποβολής έφεσης, σε οποιαδήποτε διαδικασία για την κήρυξη κατασχεθείσας κινητής ιδιοκτησίας σε δήμευση, η κινητή ιδιοκτησία που κατασχέθηκε, για όσο χρόνο εκκρεμεί η έφεση, εξακολουθεί να φυλάσσεται από τον Έφορο Φορολογίας σε τόπο ή υποστατικό που ο ίδιος κρίνει κατάλληλο για το σκοπό αυτό.

Απόδειξη της
κατάσχεσης
κινητής
ιδιοκτησίας.

7.-(1) Σε οποιαδήποτε δικαστική διαδικασία που αφορά την κατάσχεση κινητής ιδιοκτησίας, το γεγονός της κατάσχεσης, ο τύπος και ο τρόπος διενέργειάς της λογίζονται, μέχρι αποδείξεως του αντιθέτου, ότι έγιναν με βάση τις διατάξεις του Νόμου και τις πρόνοιες των παρόντων Κανονισμών, χωρίς να απαιτείται περαιτέρω απόδειξη.

(2) Η κήρυξη κατασχεθείσας κινητής ιδιοκτησίας σε δήμευση από το δικαστήριο αποδεικνύεται με την προσαγωγή του σχετικού διατάγματος ή της πράξης του δικαστηρίου, με την οποία κηρύσσεται σε δήμευση.

Εξουσία Εφόρου Φορολογίας σε σχέση με κατασχεθείσα κινητή ιδιοκτησία.

8.-(1) Σε περίπτωση κατάσχεσης κινητής ιδιοκτησίας, ο Έφορος Φορολογίας δύναται, ανά πάσα στιγμή πριν από την πώλησή της, εφόσον το κρίνει σκόπιμο και παρά το γεγονός ότι αυτή έχει κηρυχθεί σε δήμευση, να την επιστρέψει στον οφειλέτη, εφόσον αυτός καταβάλει το σύνολο του οφειλόμενου ποσού που αναφέρεται στη έγγραφη ειδοποίηση της κατάσχεσης, πλέον τόκους και επιβαρύνσεις μέχρι την ημερομηνία της πληρωμής, καθώς και τυχόν έξοδα που αφορούν την κατάσχεση και/ή τη δήμευση, περιλαμβανομένων και των εξόδων φύλαξης.

(2) Σε περίπτωση κατάσχεσης κινητής ιδιοκτησίας, ο Έφορος Φορολογίας δύναται ανά πάσα στιγμή, εφόσον το κρίνει σκόπιμο και παρά το γεγονός ότι αυτή δεν έχει κηρυχθεί ακόμη σε δήμευση ή δε λογίζεται ότι κηρύχθηκε σε δήμευση, εάν υπόκειται σε φθορά για λόγους για τους οποίους δεν ευθύνεται ο Έφορος Φορολογίας ή οι αντιπρόσωποι του ή οι εντεταλμένοι αυτού ή τα πρόσωπα που ενεργούν εκ μέρους ή με τις οδηγίες του, να την εκποιήσει με την επιφύλαξη της διασφάλισης των ιδίων πόρων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

(3) Σε περίπτωση που κινητή ιδιοκτησία που κατασχέθηκε εκποιήθηκε και, αποφασίζεται από δικαστήριο ότι αυτή δεν υπόκειται σε δήμευση κατά το χρόνο της κατάσχεσης, ο Έφορος Φορολογίας οφείλει, κατόπιν αιτήματος του απαιτητή, να προσφέρει σε αυτόν, ανάλογα με την περίπτωση -

- (α) ποσό ίσο με το ποσό που τυχόν καταβλήθηκε αχρεώστητα από τον απαιτητή· ή
- (β) ποσό ίσο με την αξία της κινητής ιδιοκτησίας κατά το χρόνο της κατάσχεσης, περίπτωση που η ιδιοκτησία πωλήθηκε.

(4) Σε περίπτωση που ο απαιτητής αποδεχθεί την προσφορά, σύμφωνα με τις πρόνοιες της παραγράφου (3), τότε ο απαιτητής παύει να έχει οποιοδήποτε δικαίωμα άσκησης αγωγής για την κατάσχεση ή εκποίηση της κατασχεθείσας κινητής ιδιοκτησίας.

Φύλαξη και εκποίηση κινητής ιδιοκτησίας.

9.-(1) Σε περίπτωση κατάσχεσης κινητής ιδιοκτησίας υποκείμενης σε δήμευση, αυτή μεταφέρεται με τη δέουσα επιμέλεια σε τόπο ή υποστατικό που κρίνει κατάλληλο για το σκοπό αυτό ο Έφορος Φορολογίας και η κινητή ιδιοκτησία επιβαρύνεται με τις δαπάνες μεταφοράς, μετακίνησης και φύλαξής της.

(2) Σε περίπτωση που κατασχεθείσα κινητή ιδιοκτησία χρήζει, λόγω της φύσης της, ιδιαίτερης επιμέλειας ή φύλαξης, αυτή επιβαρύνεται επιπλέον με δαπάνη η οποία καθίσταται αναγκαία για την ασφάλεια και τη φύλαξή της, όπως ο Έφορος Φορολογίας ήθελε εκάστοτε καθορίσει.

(3) Κινητή ιδιοκτησία, κατασχεθείσα και δημευθείσα δυνάμει των διατάξεων του Νόμου και των προνοιών των παρόντων Κανονισμών, εκποιείται σε δημόσιο πλειστηριασμό ο οποίος δημοσιεύεται στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας, σύμφωνα με όρους και προϋποθέσεις που καθορίζονται στην εν λόγω δημοσίευση ή με οποιοδήποτε άλλο τρόπο τον οποίο κρίνει σκόπιμο ο Έφορος Φορολογίας, περιλαμβανομένου δημόσιου πλειστηριασμού που διενεργείται από τις Υπηρεσίες Κρατικών Αγορών και Προμηθειών.

(4) Σε περίπτωση που, μετά την κατακύρωση σε δημόσιο πλειστηριασμό της προσφοράς της κινητής ιδιοκτησίας στον επιτυχόντα πλειοδότη, το πλειστηρίασμα δεν καταβληθεί εντός της καθορισμένης προθεσμίας, η κινητή ιδιοκτησία παραμένει υπό τη φύλαξη του Εφόρου Φορολογίας μέχρι τον επόμενο δημόσιο πλειστηριασμό.

(5) Σε περίπτωση που δεν επιτευχθεί εκποίηση της κινητής ιδιοκτησίας σε τουλάχιστον τρεις (3) διαδοχικούς δημόσιους πλειστηριασμούς ή που αυτή δεν μπορεί να εκποιηθεί με άλλο τρόπο, ο Έφορος Φορολογίας δύναται να επιστρέψει-

- (α) την καταστροφή της με βάση διαδικασία που αυτός καθορίζει ή
- (β) τη διάθεσή της για κάλυψη των αναγκών δημόσιων υπηρεσιών ή φιλανθρωπικών ιδρυμάτων, με την επιφύλαξη της διασφάλισης των ιδίων πόρων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, απαλλαγμένη από τυχόν φόρο κατανάλωσης, φόρο προστιθέμενης αξίας και οποιεσδήποτε άλλες επιβαρύνσεις.

(6) Το ποσό από την πώληση της κατασχεθείσας και κηρυχθείσας σε δήμευση κινητής ιδιοκτησίας, κατανέμεται με την εξής σειρά-

- (α) εισπράττονται οποιαδήποτε έξοδα και δαπάνες αφορούν την κατάσχεση και/ή δήμευση και/ή φύλαξη αυτής· και

- (β) το υπόλοιπο ποσό μεταφέρεται στο Πάγιο Ταμείο προς εξόφληση του χρέους του οφειλέτη:

Νοείται ότι, σε περίπτωση που μετά την προβλεπόμενη στην παρούσα παράγραφο κατανομή του ποσού από την πώληση της κατασχεθείσας και κηρυχθείσας σε δήμευση κινητής ιδιοκτησίας απομένει οποιοδήποτε επιπλέον ποσό, αυτό καταβάλλεται από τον Έφορο Φορολογίας στον οφειλέτη.

Κινητή
ιδιοκτησία
μη υπαγόμενη
σε δήμευση.

10. Δεν αποτελούν μέρος κινητής ιδιοκτησίας του οφειλέτη που δημεύεται έναντι οφειλών του, τα ακόλουθα:

- (α) κινητή ιδιοκτησία που βρίσκεται στην κατοχή του οφειλέτη ως εμπίστευμα για οποιοδήποτε άλλο πρόσωπο·
- (β) όλη η κινητή ιδιοκτησία που εξαιρείται από εκτέλεση με βάση οποιοδήποτε εν ισχύ Νόμο·
- (γ) ανεξάρτητα από τις σχετικές διατάξεις του περί Πολιτικής Δικονομίας Νόμου:
- (i) Βιβλία, εργαλεία και άλλα αντικείμενα ή εξοπλισμός που χρησιμοποιούνται από τον οφειλέτη και είναι λογικά αναγκαία για την απασχόληση ή επιχείρησή του, συνολικής αξίας που δεν υπερβαίνει τις έξι χιλιάδες ευρώ (€6.000), ώστε να πραγματοποιεί ο ίδιος τις καθημερινές δραστηριότητές του· και
- (ii) ένα όχημα, αξίας μέχρι τριών χιλιάδων ευρώ (€3.000), όταν τούτο είναι εύλογα αναγκαίο, ώστε ο οφειλέτης να φέρει εις πέρας τις καθημερινές δραστηριότητές του:
- Νοείται ότι, όταν οφειλέτης ή εξαρτώμενός του είναι πρόσωπο με αναπηρία και το όχημα του έχει ειδικά σχεδιαστεί ή προσαρμοσθεί για τη χρήση από τον οφειλέτη ή τον εξαρτώμενο του, τότε το όχημα αυτό εξαιρείται της διαδικασίας δήμευσης· και
- (iii) οικιακές συσκευές και συσκευές που είναι λογικά αναγκαίες για τη διατήρηση ικανοποιητικού βιοτικού επιπέδου για τον οφειλέτη και τους εξαρτωμένους του:
- Νοείται ότι, όταν οφειλέτης ή εξαρτώμενός του είναι πρόσωπο με αναπηρία, οποιοσδήποτε εξοπλισμός ή επίπλα ή ενδυμασία ή οτιδήποτε άλλο έχει ειδικά σχεδιαστεί ή προσαρμοσθεί για τη χρήση από τον οφειλέτη ή τον εξαρτώμενό του, εξαιρείται της διαδικασίας δήμευσης· και
- (iv) όταν ο οφειλέτης ή εξαρτώμενοί του παρακολουθούν μαθήματα δημοτικής, μέσης, ανώτερης ή ανώτατης εκπαίδευσης, τα βιβλία, υλικά και άλλα είδη εξοπλισμού που είναι εύλογα αναγκαία στον οφειλέτη ή στους εξαρτωμένους του, ανάλογα με την περίπτωση, για να συμμετέχει και να ολοκληρώσει αυτά τα μαθήματα·
- (δ) ασφαλίσεις ζωής που κατά τη χρονική περίοδο της δήμευσης της κινητής ιδιοκτησίας του οφειλέτη δεν είχαν δημιουργήσει αξία εξαγοράς άνω των εξακοσίων ευρώ (€600) ή ασφαλίσεις ζωής για τις οποίες έχει συσταθεί καταπίστευμα ή που έχουν εκχωρηθεί, προς όφελος τρίτων προσώπων:

Νοείται ότι, σε περίπτωση που οι όροι του ασφαλιστηρίου δεν επιτρέπουν τη συνέχιση της ασφαλιστικής κάλυψης μετά την πληρωμή εξαγοράς, ο Έφορος απαιτεί την καταβολή του μέγιστου ποσού της αξίας εξαγοράς το οποίο σύμφωνα με τους όρους του ασφαλιστηρίου είναι δυνατό να καταβληθεί χωρίς την ακύρωση του ασφαλιστηρίου.